

paa 2,800—3,000 Kr. for Lærere og 1,800—2,000 Kr. for Lærerinder maa vi anse for det mindste, der kan ønskes. Selv om ogsaa disse Slutningslønninger opnaas, bliver Købstadlærere dog ikke lønnede bedre end de Mænd og Kvinder, som virke i Post-, Telegraf- og Jernbanestaten, hvor der endda gives forholdsvis flere bedre lønnede Stillinger end indenfor Købstadskolen, og hvortil Uddannelsen ikke er nær saa dyr som til Lærergerningen ved Købstadskolen.

Naar Bestyrelsen ønsker, at Tjenestealderen først regnes fra det fyldte 25de Aar, er det ud fra den Forudsætning, at det skulde blive til Gavn for den danske Skole i al Almindelighed. Vi anse det nemlig for i høj Grad opdragende og udviklende for den unge Lærer, at han kommer til at virke ved forskellige Skoler og ved forskellige Skoleformer, offentlige som private, før han — maaske for hele Livet — knyttes til en bestemt Skole. Dette mene vi kunde lettest opnaas, naar Tjenestealdergrænsen først sættes ved 25 Aar. Han vil da i det Tidsrum, som ligger imellem hans Eksamen og det 25de Aar, kunne arbejde ved forskellige Skoler, uden at han derfor senere høster hverken Fortjeneste eller Tab deraf. Til Gengæld maa vi saa ogsaa formene, at en Begyndelsesløn paa 14—1500 Kr. er det mindste, der kan anses for forsvarligt.

Med Hensyn til Merudgiften vil det ses af medfølgende Bilag, at efter vor Beregning, som er baseret paa nøjagtig Opgørelse over det pr. 1. Oktober 1906 ved Købstadskolen virkende Lærerpersonele, dettes Tjenestealder m. m., vil Merudgiften i alt andrage 746,981 Kr., eller en Mindreudgift for Kommunerne paa 10,145 Kr. og en Merudgift for Statskassen paa 757,126 Kr. I vor Beregning er ikke medtaget København og Frederiksberg. Ligesaa er visse kommunale højere Almenskoler ikke heller medtaget, fordi disse indtage en Særstilling.

Endskønt den samlede Merudgift maaske kan synes ret betydelig, vil Lønforhøjelsen for den enkelte fast ansatte Lærer og Lærerinde dog kun blive ca. 500 Kr. aarlig. Det er vor Overbevisning, at dette Beløb vil give gode Renter til det danske Samfund. Der har i de senere Aar vist sig en levende Interesse for Folkeoplysningen rundt i vore Byer, en Interesse, der bl. a. har givet sig et synligt Udslag i gode, nye Skolebygninger, udstyrede efter Nutidens pædagogiske og hygiejniske Fordringer. Det er dog vor sikre Tro, at den danske Købstadskole kan ikke nøjes med tidssvarende Skolebygninger — om end vi ikke undervurdere dette Gode. Det gælder fuldt saa meget om, at der i dem kan virke et dygtigt og nidkært Lærerpersonele, som uden Næringsсорger kan gøre Gerningen indenfor deres Mure, og som ikke skal tilsætte den Kraft og Energi, der burde være viet den offentlige Skole, ved Ekstraarbejde udenfor Skolen. I Haab om, at det høje Ministerium vil opfatte vort Andragende som et Udtryk for vort Ønske om at skabe lysere og bedre Kaar for den danske Købstadskole, undertegne vi os

i Bestyrelsen for Danmarks Købstadlærerforening, den 1. November 1906.

Allerærbødigst

K. Marcussen,
Lærer ved Horsens borg. Realskole.
Formand.

Christiane Møller,
Kommunelærerinde i Aarhus.
Kasserer.

R. Lumby Rasmussen,
Lærer ved Borger-Drengeskolen i Aarhus.

R. Hansen,
Skoleinspektør i Hobro.

J. Hartelius,
Lærer ved Helsingørs Borger- og Friskole.